

MATERIAŁ PORÓWNAWCZY

do ustawy z dnia 29 października 2021 r.

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne

(druk nr 552)

USTAWA z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868, 1093, 1505, 1642 i 1873)

Art. 62e.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność polegającą na wytwarzaniu paliw ciekłych, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, obrocie paliwami ciekłymi, w tym obrocie nimi z zagranicą, a także podmiot przywożący, które nie wykonały obowiązku, o którym mowa w art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1165 i 1986 oraz z 2017 r. poz. 1387), przekazują do Prezesa URE informacje o rodzajach i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej do prowadzonej działalności, zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 43e ust. 2, w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.
2. Kto nie przekazuje w terminie informacji lub przekazuje nieprawdziwą informację, o której mowa w ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł oddzielnie dla każdego rodzaju i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych
3. Karę, o której mowa w ust. 2, nakłada Prezes URE, z uwzględnieniem art. 56 ust. 4 i 5-7a.

<Art. 62f.

1. **Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi może do dnia 30 czerwca 2022 r. przedłożyć Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfę skalkulowaną na podstawie części kosztów uzasadnionych zakupu paliwa gazowego planowanych do poniesienia w okresie obowiązywania taryfy. W przypadku, gdy ta taryfa została skalkulowana zgodnie z**

ust. 2, koszty uzasadnione zakupu paliw gazowych, w części w jakiej nie zostały pokryte w zatwierdzonej taryfie, są uwzględniane przez przedsiębiorstwo energetyczne w kolejnych taryfach tego przedsiębiorstwa na zasadach określonych w ust. 3–9.

2. Koszty uzasadnione zakupu paliwa gazowego, przyjęte do kalkulacji taryfy przedłożonej do zatwierdzenia zgodnie z ust. 1, ustala się jako iloczyn ilości paliw gazowych planowanych do dostarczenia w okresie obowiązywania tej taryfy oraz średniego jednostkowego kosztu ich zakupu, ustalanego na poziomie odpowiadającym średniej cenie rozliczeniowej ważonej wolumenem z wszystkich notowań produktów terminowych z dostawą w roku 2022 dostępnych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.
3. Prezes URE wydając decyzję w sprawie zatwierdzenia taryfy na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, określa średni jednostkowy koszt zakupu paliwa gazowego, o którym mowa w ust. 2, wyrażony w złotych na megawatogodzinę, przyjęty do kalkulacji tej taryfy. Wartość średniego jednostkowego kosztu ustala się w odniesieniu do całkowitego wolumenu paliwa gazowego planowanego do dostarczenia przez przedsiębiorstwo energetyczne w okresie obowiązywania taryfy, o której mowa w ust. 1.
4. W przypadku zatwierdzenia przez Prezesa URE taryfy skalkulowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z ust. 1, przy zatwierdzeniu kolejnych taryf tego przedsiębiorstwa uwzględnia się, jako koszty uzasadnione zakupu paliw gazowych, wartość korekty kosztów zakupu paliw gazowych, ustaloną w sposób określony w ust. 5.
5. Wartość korekty, o której mowa w ust. 4, ustala się jako iloczyn ilości dostarczonych paliw gazowych za okres objęty korektą [MWh] i różnicy pomiędzy faktycznie poniesionymi przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jednostkowymi kosztami ich zakupu wyrażonymi w złotych na megawatogodzinę, udokumentowanymi zgodnie z prowadzoną przez to przedsiębiorstwo energetyczne ewidencją, a jednostkowym kosztem zakupu paliw gazowych, o którym mowa w ust. 3, przyjętym przy zatwierdzeniu taryfy. Wartość korekty powiększa się o koszty uzasadnione finansowania wartości tej korekty.

6. Wartość faktycznie poniesionego średniego jednostkowego kosztu zakupu paliwa gazowego, o którym mowa w ust. 5, ustala się w odniesieniu do całkowitego wolumenu paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wszystkim odbiorcom w okresie stosowania taryfy, o której mowa w ust. 1.
7. Uwzględnienie wartości korekty, o której mowa w ust. 4, możliwe jest również po upływie terminu, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2, w kolejnych wprowadzanych przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, do stosowania: taryfach lub cenach i stawkach opłat ustalonych na rynkach konkurencyjnych.
8. Wzrost średniej ceny sprzedaży paliwa gazowego spowodowany uwzględnieniem rozliczenia części korekty, o której mowa w ust. 4, w kolejnej taryfie ustalonej na zasadach określonych w ust. 4–6, w okresie 12 miesięcy następujących po okresie stosowania taryfy, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 25% poziomu średniej ceny, która zostałaby ustalona bez rozliczania tej korekty.
9. Korektę, o której mowa w ust. 4, uwzględnia się w okresie nieprzekraczającym 36 miesięcy począwszy od dnia 1 stycznia 2023 r.>